RADA UNII EUROPEJSKIEJ

Bruksela, 7 grudnia 2010 r.
(OR. en)

16974/10

FIN 655
CADREFIN 71
INST 538

AKTY USTAWODAWCZE I INNE INSTRUMENTY

Dotyczy:	Porozumienie międzyinstytucjonalne między Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją dotyczące współpracy w sprawach budżetowych i należytego zarządzania finansami

POROZUMIENIE MIĘDZYINSTYTUCJONALNE
MIĘDZY
PARLAMENTEM EUROPEJSKIM,
RADĄ
I KOMISJĄ
DOTYCZĄCE WSPÓŁPRACY W SPRAWACH BUDŻETOWYCH
I NALEŻYTEGO ZARZĄDZANIA FINANSAMI

PARLAMENT EUROPEJSKI, RADA UNII EUROPEJSKIEJ
I KOMISJA EUROPEJSKA,

zwane dalej „instytucjami”,

UZGADNIAJĄ, CO NASTĘPUJE

1. Celem niniejszego porozumienia, zawartego na mocy art. 295 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (zwanego dalej „TFUE”), jest poprawa funkcjonowania rocznej procedury budżetowej oraz współpracy między instytucjami w sprawach budżetowych i w kwestii należytego zarządzania finansami.

2. Porozumienie jest wiążące dla wszystkich instytucji przez cały okres jego obowiązywania.

3. Niniejsze porozumienie nie zmienia odnośnych uprawnień budżetowych instytucji, określonych w traktatach, w rozporządzeniu Rady (UE) nr …/2010 określającym wieloletnie ramy finansowe na lata 2007-2013[1*] (zwanym dalej „rozporządzeniem w sprawie wieloletnich ram finansowych”) oraz w rozporządzeniu Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 z dnia 25 czerwca 2002 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich (zwanym dalej „rozporządzeniem finansowym”)[2].

4. Wszelkie zmiany niniejszego porozumienia wymagają zgody wszystkich instytucji.

---

[1] Dz.U. L …

[*] Dz.U.: Proszę wstawić w pkt. 3 powyżej numer publikacji, a w odpowiadającym przypisie odniesienie do daty przyjęcia i publikacji tego rozporządzenia zawartego w dokumencie 16973/10.

[2] Dz.U. L 248 z 16.9.2002, s. 1.

5. Niniejsze porozumienie składa się z trzech części:

– Część I zawiera przepisy uzupełniające dotyczące wieloletnich ram finansowych i instrumentów szczególnych nieujętych w ramach finansowych.

– Część II dotyczy współpracy międzyinstytucjonalnej podczas procedury budżetowej.

– Część III zawiera przepisy dotyczące należytego zarządzania funduszami Unii Europejskiej (zwanymi dalej „funduszami UE”).

6. Niniejsze porozumienie wchodzi w życie w tym samym dniu co rozporządzenie w sprawie wieloletnich ram finansowych i zastępuje Porozumienie międzyinstytucjonalne z dnia 17 maja 2006 r. między Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej i należytego zarządzania finansami[1].

CZĘŚĆ I

PRZEPISY UZUPEŁNIAJĄCE DOTYCZĄCE WIELOLETNICH RAM FINANSOWYCH I INSTRUMENTÓW SZCZEGÓLNYCH

Informacje uzupełniające

7. Informacje dotyczące operacji nieujętych w budżecie ogólnym Unii Europejskiej oraz spodziewane zmiany w poszczególnych kategoriach zasobów własnych Unii podaje się orientacyjnie w osobnych tabelach. Informacje te będą corocznie aktualizowane wraz z dokumentami dołączanymi do projektu budżetu.

[1] Dz.U. C 139 z 14.6.2006, s. 1.

Aktualizacja prognoz dotyczących środków na płatności po 2013 roku

8. W 2010 roku Komisja zaktualizuje prognozy dotyczące środków na płatności po 2013 roku. Aktualizacja ta uwzględni rzeczywistą realizację przewidzianych w budżecie środków na pokrycie zobowiązań oraz środków budżetowych na pokrycie płatności, jak również prognozy dotyczące realizacji. Weźmie również pod uwagę zasady zdefiniowane w celu zapewnienia uporządkowanego kształtowania się środków na płatności względem środków na zobowiązania oraz prognoz wzrostu dochodu narodowego brutto Unii Europejskiej.

Rezerwa na pomoc nadzwyczajną

9. Rezerwę na pomoc nadzwyczajną zapisano w budżecie ogólnym Unii Europejskiej jako rezerwę.

   Gdy Komisja uzna, że konieczne jest uruchomienie tej rezerwy, przedstawi obydwu organom władzy budżetowej wniosek o przesunięcie środków z rezerwy do odpowiednich pozycji budżetowych.

   Każdy wniosek Komisji o przesunięcie środków z tej rezerwy musi być jednak poprzedzony przeanalizowaniem możliwości realokacji środków.

   W przypadku braku porozumienia uruchomiona zostanie procedura rozmów trójstronnych.

   Przesunięcia dokonywane będą zgodnie z art. 26 rozporządzenia finansowego.

Fundusz Solidarności Unii Europejskiej

10. W momencie spełnienia określonych w odpowiednim akcie podstawowym warunków uruchomienia Funduszu Solidarności Unii Europejskiej Komisja złoży wniosek o wykorzystanie funduszu. W przypadku gdy istnieje możliwość realokacji środków w ramach działu wymagającego dodatkowych wydatków, Komisja – za pomocą odpowiedniego instrumentu budżetowego – uwzględnia to przy sporządzaniu koniecznego wniosku, zgodnie z rozporządzeniem finansowym. Decyzja o wykorzystaniu wspomnianego funduszu podjęta zostanie wspólnie przez obydwa organy władzy budżetowej. Rada stanowi większością kwalifikowaną, a Parlament Europejski stanowi większością wchodzących w jego skład członków i większością trzech piątych oddanych głosów.

    W przypadku braku porozumienia uruchomiona zostanie procedura rozmów trójstronnych.

Instrument elastyczności

11. Komisja przedstawi wniosek dotyczący uruchomienia instrumentu elastyczności przewidzianego w rozporządzeniu w sprawie wieloletnich ram finansowych po zbadaniu wszystkich możliwości realokacji środków w ramach działu wymagającego dodatkowych wydatków.

    We wniosku określone zostaną potrzeby wymagające sfinansowania oraz wymagana kwota. Może on zostać przedstawiony na każdy rok budżetowy podczas trwania procedury budżetowej.

    Decyzja o wykorzystaniu instrumentu elastyczności zostanie podjęta wspólnie przez obydwa organy władzy budżetowej. Rada stanowi większością kwalifikowaną, a Parlament Europejski stanowi większością wchodzących w jego skład członków swoich członków i większością trzech piątych oddanych głosów.

    Porozumienie w tej sprawie zawierane będzie w ramach rocznej procedury budżetowej.

Europejski fundusz dostosowania do globalizacji

12. Gdy spełnione zostaną określone w odpowiednim akcie podstawowym warunki uruchomienia europejskiego funduszu dostosowania do globalizacji, Komisja złoży wniosek w sprawie jego wykorzystania. Decyzja o wykorzystaniu wspomnianego funduszu podjęta zostanie wspólnie przez obydwa organy władzy budżetowej. Rada stanowi większością kwalifikowaną, a Parlament Europejski stanowi większością wchodzących w jego skład członków i większością trzech piątych oddanych głosów.

    Wraz z wnioskiem dotyczącym decyzji w sprawie wykorzystania funduszu Komisja przedstawi obydwu organom władzy budżetowej wniosek dotyczący przesunięcia środków do odpowiednich pozycji budżetowych. W przypadku braku porozumienia uruchomiona zostanie procedura rozmów trójstronnych.

    Przesunięcia środków związane z funduszem będą dokonywane zgodnie z art. 24 ust. 4 rozporządzenia finansowego.

Margines na nieprzewidziane wydatki

13. Po dogłębnym przeanalizowaniu wszystkich innych możliwości finansowych Komisja proponuje uruchomienie marginesu na nieprzewidziane wydatki lub jego części, przewidzianego w rozporządzeniu w sprawie wieloletnich ram finansowych. Wraz z wnioskiem dotyczącym zastosowania marginesu na nieprzewidziane wydatki Komisja przedstawia również wniosek dotyczący realokacji znaczącej kwoty – zgodnie z wynikami przeprowadzonej analizy – w obrębie obowiązującego budżetu.

Decyzja o uruchomieniu marginesu na nieprzewidziane wydatki jest podejmowana wspólnie przez obydwa organy władzy budżetowej. Rada stanowi większością kwalifikowaną, a Parlament Europejski stanowi większością wchodzących w jego skład członków i większością trzech piątych oddanych głosów.

14. Zastosowanie marginesu na nieprzewidziane wydatki nie może prowadzić do uruchomienia dodatkowych środków na płatności w 2011 roku.

CZĘŚĆ II

POPRAWA WSPÓŁPRACY MIĘDZYINSTYTUCJONALNEJ W TRAKCIE PROCEDURY BUDŻETOWEJ

A. Procedura współpracy międzyinstytucjonalnej

15. Szczegółowe informacje dotyczące współpracy międzyinstytucjonalnej w sprawach budżetowych przedstawiono w załączniku.

B. Włączenie przepisów finansowych do aktów ustawodawczych

16. Każdy akt ustawodawczy dotyczący programu wieloletniego przyjmowany zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą będzie zawierał przepis, w którym organ ustawodawczy określi pulę środków finansowych dostępną dla danego programu.

Kwota ta stanowić będzie główny punkt odniesienia dla władzy budżetowej podczas rocznej procedury budżetowej.

Przy sporządzaniu projektu budżetu władza budżetowa i Komisja zobowiązują się, że przez cały okres trwania danego programu nie dopuszczą do odstępstwa od ustalonej kwoty o więcej niż 5%, chyba że pojawią się nowe, obiektywne, długoterminowe okoliczności, dla których podane zostanie wyraźne i precyzyjne uzasadnienie, z uwzględnieniem wyników uzyskanych przy realizacji programu, w szczególności na podstawie dokonanych ocen. Każde zwiększenie wynikające z tego rodzaju zmian nie może wykraczać poza pułap wyznaczony dla odnośnego działu, bez uszczerbku dla wykorzystania instrumentów przewidzianych w rozporządzeniu w sprawie wieloletnich ram finansowych oraz w niniejszym porozumieniu.

Niniejszy punkt nie ma zastosowania do środków na programy spójności przyjęte zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą, na które państwa członkowskie wstępnie przydzieliły środki i dla których ustalono pulę środków finansowych na cały okres trwania programu.

17. Akty ustawodawcze dotyczące wieloletnich programów niepodlegające zwykłej procedurze ustawodawczej nie będą zawierać „kwot uznanych za konieczne".

W przypadku gdy Rada chciałaby uwzględnić odniesienie finansowe, zostanie ono uznane za wskazujące wolę organu ustawodawczego i nie wpłynie na uprawnienia władzy budżetowej określone w TFUE. Przepis ten zostanie wymieniony we wszystkich aktach ustawodawczych zawierających takie odniesienie finansowe.

Jeżeli dana kwota była przedmiotem porozumienia osiągniętego w drodze procedury pojednawczej przewidzianej we wspólnej deklaracji Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji z dnia 4 marca 1975 r.[1], będzie ona uznana za kwotę odniesienia w rozumieniu pkt 16 niniejszego porozumienia.

[1] Dz.U. C 89 z 22.4.1975, s. 1.

C. Wydatki związane z porozumieniami w sprawie połowów

18. Wydatki na porozumienia w sprawie połowów będą podlegały następującym zasadom szczegółowym:

Komisja zobowiązuje się regularnie informować Parlament Europejski o przygotowaniach i prowadzeniu negocjacji, z uwzględnieniem skutków dla budżetu.

W trakcie procesu ustawodawczego dotyczącego porozumień w sprawie połowów instytucje zobowiązują się dokładać wszelkich starań, aby zapewnić jak najszybsze przeprowadzanie wszystkich procedur.

Kwoty przewidziane w budżecie na nowe porozumienia lub przedłużenie porozumień, które wchodzą w życie po dniu 1 stycznia odnośnego roku budżetowego, są zapisywane w rezerwie.

Jeżeli środki odnoszące się do porozumień w sprawie połowów (łącznie z rezerwą) okażą się niewystarczające, Komisja dostarczy władzy budżetowej informacje konieczne do wymiany poglądów w formie rozmów trójstronnych, ewentualnie w uproszczonej postaci, na temat przyczyn danej sytuacji oraz środków, które mogłyby zostać przyjęte w ramach ustalonych procedur. W razie konieczności Komisja zaproponuje odpowiednie środki.

Co kwartał Komisja będzie przedstawiać władzy budżetowej szczegółowe informacje na temat wdrażania obowiązujących porozumień oraz prognozę finansową na pozostałą cześć roku.

D. Finansowanie wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa (WPZiB)

19. Kwota na środki nadzwyczajne nie może przekroczyć 20% łącznej kwoty w rozdziale budżetu dotyczącym WPZiB.

20. Każdego roku Wysoki Przedstawiciel Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa (zwany dalej „Wysokim Przedstawicielem") przeprowadzi konsultacje z Parlamentem Europejskim w sprawie dokumentu perspektywicznego, który zostanie przekazany do dnia 15 czerwca danego roku i będzie określał główne aspekty i podstawowe wybory w zakresie WPZiB, łącznie ze skutkami finansowymi dla budżetu ogólnego Unii Europejskiej oraz oceną środków wprowadzonych w roku *n-1*. Ponadto Wysoki Przedstawiciel będzie na bieżąco informował Parlament Europejski poprzez wspólne spotkania konsultacyjne organizowane co najmniej pięć razy w roku w ramach regularnego dialogu politycznego dotyczącego WPZiB, uzgadniane najpóźniej w trakcie obrad komitetu pojednawczego. Udział w takich spotkaniach biorą:

– w przypadku Parlamentu Europejskiego: prezydia dwóch przedmiotowo właściwych komisji;

– w przypadku Rady: przewodniczący Komitetu Politycznego i Bezpieczeństwa.

Komisja będzie zapraszana do udziału w tych spotkaniach.

Każdorazowo gdy Rada przyjmie decyzję w dziedzinie WPZiB pociągającą za sobą wydatki, Wysoki Przedstawiciel natychmiast, a w każdym przypadku nie później niż w terminie pięciu dni roboczych od przyjęcia ostatecznej decyzji, prześle do Parlamentu Europejskiego szacunki dotyczące przewidywanych kosztów (zwane dalej „oceną skutków finansowych"), w szczególności kosztów odnoszących się do ram czasowych, wykorzystania personelu, pomieszczeń i innej infrastruktury, środków transportu, potrzeb szkoleniowych i ustaleń dotyczących bezpieczeństwa.

Raz na kwartał Komisja poinformuje władzę budżetową o wdrażaniu działań w zakresie WPZiB oraz przedstawi prognozy finansowe dotyczące pozostałej części roku.]

CZĘŚĆ III

NALEŻYTE ZARZĄDZANIE FUNDUSZAMI UE

A. Programowanie finansowe

21. Komisja będzie przedkładać pełne programowanie finansowe dla działów 1a, 2 (dla środowiska i rybołówstwa), 3a, 3b i 4 ram finansowych dwa razy do roku: pierwszy raz w maju/czerwcu (wraz z dokumentami załączonymi do projektu budżetu), a następnie w grudniu/styczniu (po przyjęciu budżetu). Dokument ten, uporządkowany według działów, obszarów polityki i pozycji budżetowych, powinien określać:

a) obowiązujące prawodawstwo z rozróżnieniem na programy wieloletnie i działania roczne:

– w przypadku programów wieloletnich Komisja powinna wskazać procedurę, w ramach której zostały one przyjęte (zwykła i specjalna procedura ustawodawcza), okres ich trwania, kwoty odniesienia, udział przypisany do wydatków administracyjnych;

– w przypadku działań rocznych (projektów pilotażowych, działań przygotowawczych, agencji) oraz działań finansowanych w ramach prerogatyw Komisji, powinna ona dostarczyć szacunki wieloletnie, a w przypadku projektów pilotażowych i działań przygotowawczych marginesy założone w ramach zatwierdzonych pułapów przewidzianych w art. 32 rozporządzenia Komisji (WE, Euratom) nr 2342/2002 z dnia 23 grudnia 2002 r. ustanawiającego szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich[1];

b) wnioski ustawodawcze będące w trakcie procedury ustawodawczej: bieżące wnioski Komisji, do których odwołuje się pozycja w budżecie (na niższym poziomie), rozdział i obszar polityki. Należy stworzyć mechanizm pozwalający na aktualizację tabel każdorazowo wraz z przyjęciem nowego wniosku w celu umożliwienia oceny skutków finansowych.

Komisja powinna przeanalizować sposoby powiązania programowania finansowego ze swoim programowaniem ustawodawczym, aby zapewnić bardziej precyzyjne i wiarygodne prognozy. W przypadku każdego wniosku ustawodawczego Komisja powinna wskazać, czy jest on ujęty w programie na okres od maja do grudnia. Władza budżetowa powinna być informowana w szczególności o:

a) wszystkich nowych przyjętych aktach ustawodawczych, które jednak nie są ujęte w dokumencie na okres od maja do grudnia (wraz z odnośnymi kwotami);

b) wszystkich aktach ustawodawczych będących w trakcie procedury ustawodawczej, które jednak nie są ujęte w dokumencie na okres od maja do grudnia (wraz z odnośnymi kwotami);

[1] Dz.U. L 357 z 31.12.2002, s. 1.

c) ustawodawstwie przewidzianym w rocznym programie prac ustawodawczych Komisji, ze wskazaniem działań mogących mieć skutki finansowe (tak/nie).

W razie potrzeby Komisja powinna określić zmiany w programie, jakie pociągną za sobą nowe wnioski ustawodawcze.

B. Agencje i szkoły europejskie

22. Przy przedstawianiu wniosku dotyczącego utworzenia jakiejkolwiek nowej agencji Komisja oceni skutki budżetowe dla odpowiednich działów wydatków. Na podstawie tych informacji i bez uszczerbku dla procedur ustawodawczych regulujących tworzenie agencji obydwa organy władzy budżetowej zobowiązują się w ramach współpracy budżetowej osiągnąć na czas porozumienie w sprawie finansowania agencji.

Podobną procedurę należy zastosować w przypadku planów utworzenia nowej szkoły europejskiej.

Należy zastosować następującą procedurę:

– po pierwsze, Komisja będzie systematycznie przedstawiać podczas pierwszych rozmów trójstronnych po przyjęciu jej wniosku wszelkie wnioski dotyczące utworzenia nowej agencji oraz przedstawiać ocenę skutków finansowych regulacji dołączaną do aktu prawnego proponującego utworzenie danej agencji, a także konsekwencje jej utworzenia w pozostałym okresie programowania finansowego;

– po drugie, z uwzględnieniem postępów w procesie ustawodawczym, oraz pod warunkiem że każdy z organów władzy budżetowej jest w stanie zająć stanowisko w sprawie finansowych skutków wniosku przed przyjęciem danego aktu prawnego, utworzenie nowej agencji zostanie umieszczone w porządku obrad następnych rozmów trójstronnych (w pilnych przypadkach w formie uproszczonej) z myślą o osiągnięciu porozumienia w sprawie finansowania;

– po trzecie, porozumienie osiągnięte podczas rozmów trójstronnych będzie potwierdzane we wspólnym oświadczeniu, z zastrzeżeniem zatwierdzenia przez każdy z organów władzy budżetowej zgodnie z ich własnymi regulaminami wewnętrznymi.

C. Nowe instrumenty finansowe

23. Instytucje zgadzają się, że wprowadzenie mechanizmów współfinansowania jest niezbędne w celu wzmocnienia efektu dźwigni, jaki wywołuje uruchomienie środków z budżetu ogólnego Unii Europejskiej przez zwiększenie zachęt do finansowania.

Instytucje zgadzają się wspierać opracowywanie odpowiednich wieloletnich instrumentów finansowych stanowiących zachętę do inwestowania dla podmiotów publicznych i prywatnych.

Przedstawiając projekt budżetu, Komisja złoży władzy budżetowej sprawozdanie z działań finansowanych przez Europejski Bank Inwestycyjny, Europejski Fundusz Inwestycyjny i Europejski Bank Odbudowy i Rozwoju w celu wsparcia inwestycji w zakresie badań i rozwoju, sieci transeuropejskich oraz małych i średnich przedsiębiorstw.

Sporządzono w

W imieniu Parlamentu Europejskiego	*W imieniu Rady*	*W imieniu Komisji*
Przewodniczący	*Przewodniczący*	*Członek Komisji*

ZAŁĄCZNIK

WSPÓŁPRACA MIĘDZYINSTYTUCJONALNA W SEKTORZE BUDŻETOWYM

Część A. Harmonogram procedury budżetowej

1. W realizacji poszczególnych etapów procedury budżetowej instytucje przestrzegają harmonogramu określonego w pkt 2, 3, 8, 9, 11, 12 i 14 poniżej. Z odpowiednim wyprzedzeniem przed rozpoczęciem procedury budżetowej instytucje mogą w razie potrzeby i wspólnie uzgodnić ewentualne zmiany tego harmonogramu, jakie uznają za stosowne.

Część B. Priorytety w ramach procedury budżetowej

2. Z odpowiednim wyprzedzeniem przed przyjęciem projektu budżetu przez Komisję i nie później niż w kwietniu, zwołane zostaną rozmowy trójstronne w celu omówienia ewentualnych priorytetów budżetu na kolejny rok budżetowy.

Część C. Uchwalenie projektu budżetu i aktualizacja preliminarza

3. Komisja przyjmie projekt budżetu w ostatnim tygodniu kwietnia lub nie później niż w pierwszym tygodniu maja.

4. Komisja przedstawi każdego roku projekt budżetu ukazujący rzeczywiste potrzeby Unii Europejskiej w zakresie finansowania.

Projekt ten będzie uwzględniał:

a) przedstawione przez państwa członkowskie prognozy dotyczące funduszy strukturalnych,

b) możliwość wykorzystania środków, przy dążeniu do zachowania ścisłej zależności między środkami na pokrycie zobowiązań i środkami na pokrycie płatności,

c) możliwości realizowania polityki w nowych obszarach poprzez projekty pilotażowe lub nowe działania przygotowawcze lub kontynuację dobiegających końca działań wieloletnich, po uprzednim ocenieniu możliwości przyjęcia aktu podstawowego w rozumieniu art. 49 rozporządzenia finansowego (definicja aktu podstawowego, potrzeba wykonania aktu podstawowego oraz wyjątki),

d) konieczność zapewnienia, aby wszelkie zmiany wydatków w odniesieniu do poprzedniego roku były zgodne z ograniczeniami wynikającymi z dyscypliny budżetowej.

5. Instytucje będą w miarę możliwości unikać zapisywania w budżecie pozycji obejmujących nieznaczne kwoty wydatków operacyjnych.

6. Obydwa organy władzy budżetowej zobowiązują się również mieć na względzie ocenę możliwości wykonania budżetu zawartą w projektach sporządzanych przez Komisję oraz w związku z wykonaniem aktualnego budżetu.

7. W interesie należytego zarządzania finansami i ze względu na skutki istotnych zmian nomenklatury budżetowej w ramach tytułów i rozdziałów dotyczących obowiązków departamentów Komisji w zakresie sprawozdań z zarządzania, obydwa organy władzy budżetowej zobowiązują się omawiać wszelkie istotne zmiany z Komisją podczas procedury pojednawczej.

8. Do czasu zwołania komitetu pojednawczego Komisja może w razie potrzeby zmienić projekt budżetu zgodnie z art. 314 ust. 2 TFUE, w tym w formie listu w sprawie poprawek aktualizującego preliminarz wydatków na rolnictwo. Komisja przedłoży obydwu organom władzy budżetowej informacje dotyczące aktualizacji projektu budżetu do rozpatrzenia gdy tylko będą one dostępne. Ponadto przedstawi władzy budżetowej wszelkie stosowne uzasadnienia, jakich może ona wymagać.

Część D. Procedura budżetowa przed procedurą pojednawczą

9. Rozmowy trójstronne zostaną zwołane z odpowiednim wyprzedzeniem przed czytaniem w Radzie, tak aby umożliwić instytucjom wymianę poglądów na temat projektu budżetu.

10. Aby Komisja mogła w odpowiednim czasie ocenić możliwość wprowadzenia poprawek przewidzianych przez władzę budżetową, dotyczących utworzenia nowych działań przygotowawczych/projektów pilotażowych lub przedłużenia istniejących, obydwa organy władzy budżetowej poinformują Komisję do połowy czerwca o swoich zamiarach w tym względzie, tak aby pierwsze rozmowy mogły się odbyć już podczas tych rozmów trójstronnych.

11. Rada zakończy czytanie nie później niż do końca lipca.

12. Głosowanie na zakończenie czytania w Komisji Budżetowej Parlamentu Europejskiego (COBU) odbywa się do końca września lub nie później niż na początku października, a głosowanie na zakończenie czytania na posiedzeniu plenarnym Parlamentu Europejskiego ma miejsce w połowie października.

Część E. Procedura pojednawcza

13. W przypadku przyjęcia poprawek przez Parlament Europejski jego przewodniczący, po uzyskaniu zgody przewodniczącego Rady i z należytym uwzględnieniem postanowień TFUE, zwołuje komitet pojednawczy. Decyzję o zwołaniu komitetu pojednawczego należy podpisać i przekazać w tym samym czasie, w którym na sesji plenarnej odbywa się głosowanie nad budżetem.

14. Instytucje ściśle ze sobą współpracę w celu zakończenia prac komitetu pojednawczego w ciągu 21 dni, tj. do połowy listopada.

15. W ramach przygotowań do uzgodnienia wspólnego tekstu przez komitet pojednawczy instytucje przekażą sobie niezbędne dokumenty najszybciej jak to możliwe.

16. Komitet pojednawczy obraduje pod wspólnym przewodnictwem przedstawicieli Parlamentu Europejskiego i Rady. Posiedzeniom komitetu przewodniczy współprzewodniczący instytucji będącej gospodarzem posiedzenia. Każda z instytucji wyznaczy zgodnie ze swym regulaminem wewnętrznym jednakową liczbę reprezentujących ją uczestników każdego posiedzenia oraz określi swój mandat negocjacyjny.

17. Zgodnie z art. 314 ust. 5 akapit drugi TFUE Komisja uczestniczy w pracach komitetu pojednawczego i podejmuje wszystkie niezbędne inicjatywy na rzecz zbliżenia stanowisk Parlamentu Europejskiego i Rady.

18. Daty posiedzeń i porządki obrad komitetu pojednawczego są ustalane wspólnie przez współprzewodniczących w celu zapewnienia sprawnego funkcjonowania komitetu pojednawczego podczas całej procedury pojednawczej. Daty posiedzeń są konsultowane z Komisją.

19. Rozmowy trójstronne odbywają się na różnych szczeblach przez cały czas trwania procedury pojednawczej, a ich celem jest rozstrzygnięcie nierozwiązanych kwestii i przygotowanie warunków do wypracowania porozumienia na forum komitetu pojednawczego.

20. Posiedzenia komitetu pojednawczego i posiedzenia w ramach rozmów trójstronnych będą się odbywać w pomieszczeniach Parlamentu Europejskiego lub Rady.

21. Komitet pojednawczy dysponuje projektem budżetu opracowanym przez Komisję, stanowiskiem Rady i poprawkami zaproponowanymi przez Parlament Europejski. Ponadto Komisja przedstawi swoją opinię na temat wykonalności stanowiska Rady i poprawek Parlamentu Europejskiego oraz swoją notę informacyjną na temat wykonania budżetu. Inne instytucje będą proszone o przesyłanie bezpośrednio komitetowi pojednawczemu pisemnych uwag w sprawie skutków stanowiska Rady i poprawek Parlamentu Europejskiego.

22. Porozumienie w sprawie wspólnego tekstu wypracowuje się na posiedzeniu komitetu pojednawczego i należy je sformalizować w formie wymiany listów między współprzewodniczącymi. Kopie takich listów są przekazywane Komisji.

23. Po uzgodnieniu wspólnego tekstu przez komitet pojednawczy Parlament Europejski i Rada dokładają starań, aby jak najszybciej zatwierdzić wynik prac komitetu pojednawczego w ramach art. 314 ust. 6 TFUE, zgodnie z regulaminami wewnętrznymi obydwu instytucji.

Część F. Budżety korygujące

Zasady ogólne

24. Mając na uwadze, że budżety korygujące często dotyczą szczególnych, a niekiedy pilnych kwestii, instytucje uzgadniają poniższe zasady, aby zapewnić odpowiednią współpracę międzyinstytucjonalną umożliwiającą płynne i sprawne przyjmowanie budżetów korygujących, w miarę możliwości bez konieczności zwoływania w tym celu posiedzenia pojednawczego.

25. W miarę możliwości instytucje dołożą starań, aby ograniczyć liczbę budżetów korygujących.

Harmonogram

26. Komisja będzie z wyprzedzeniem informować obydwa organy władzy budżetowej o możliwych datach przyjęcia projektów budżetów korygujących, bez uszczerbku dla ostatecznej daty ich przyjęcia.

27. Każdy z organów władzy budżetowej dołoży starań, aby zgodnie ze swoim regulaminem wewnętrznym przeanalizować przedłożony przez Komisję projekt budżetu korygującego jak najszybciej po przyjęciu go przez Komisję.

28. W celu przyspieszenia procedury obydwa organy władzy budżetowej zapewnią, aby ich harmonogramy prac były w miarę możliwości skoordynowane, tak aby procedura mogła zostać przeprowadzona w sposób spójny i sprzyjający zbliżeniu stanowisk. Postarają się zatem jak najszybciej opracować orientacyjny harmonogram poszczególnych etapów kończących się ostatecznym przyjęciem budżetu korygującego.

Obydwa organy władzy budżetowej wezmą pod uwagę stosunkowo pilny charakter budżetu korygującego oraz konieczność zatwierdzenia go w należytym terminie, tak aby mógł on wejść w życie w roku, którego dotyczy.

Współpraca w trakcie czytania w obu organach władzy budżetowej

29. Instytucje będą ze sobą współpracować w dobrej wierze podczas całej procedury, aby umożliwić, w miarę możliwości, przyjęcie budżetów korygujących na wczesnym etapie procedury.

W stosownych przypadkach oraz gdy istnieje ryzyko rozbieżności opinii, każdy z organów władzy budżetowej, przed zajęciem ostatecznego stanowiska w sprawie budżetu korygującego, lub Komisja mogą zaproponować zwołanie specjalnych rozmów trójstronnych w celu omówienia rozbieżności oraz próby wypracowania kompromisu.

30. Wszystkie projekty budżetów korygujących przedstawione przez Komisję, ale jeszcze ostatecznie nie zatwierdzone będą systematycznie umieszczane w porządku obrad rozmów trójstronnych planowanych w toku rocznej procedury budżetowej. Komisja przedstawi projekty budżetów korygujących, a oba organy władzy budżetowej powiadomią ją o swoim stanowisku, w miarę możliwości przed datą rozmów trójstronnych.

31. Jeżeli w trakcie rozmów trójstronnych dojdzie do zawarcia kompromisu, każdy z organów władzy budżetowej zobowiąże się do uwzględnienia wyniku tych rozmów podczas debaty nad budżetem korygującym zgodnie z TFUE i swoim regulaminem wewnętrznym.

Współpraca po czytaniu w obydwu organach władzy budżetowej

32. W przypadku gdy Parlament Europejski zatwierdza bez poprawek stanowisko Rady, budżet korygujący zostaje przyjęty.

33. Jeżeli Parlament Europejski przyjmuje poprawki większością głosów wchodzących w jego skład członków, zastosowanie ma art. 314 ust. 4 lit. c) TFUE. Przed posiedzeniem komitetu pojednawczego zwołane jednak zostaną rozmowy trójstronne.

    Jeżeli porozumienie zostanie osiągnięte w trakcie posiedzenia trójstronnego i z zastrzeżeniem zatwierdzenia wyników tego posiedzenia przez każdy z organów władzy budżetowej, procedura pojednawcza zostanie zamknięta w drodze wymiany listów bez posiedzenia komitetu pojednawczego.

    Jeżeli w trakcie posiedzenia trójstronnego nie zostanie osiągnięte porozumienie, komitet pojednawczy spotyka się i organizuje swoje prace stosownie do okoliczności, z myślą o zakończeniu w miarę możliwości procesu decyzyjnego przed upływem terminu wynoszącego 21 dni, określonego w art. 314 ust. 6 TFUE. Prace komitetu pojednawczego mogą zakończyć się wymianą listów.